

மாற்றம் எப்போது??

சினிமாவில் நடிக்கும் நடிகர்கள் ஓய்வுக்கு பின் தலைவர்களாக ஏற்று கொண்டாட படுகிறார்கள் ஆனால் நமது **தேசத்தை காக்கும் இராணுவ வீரர்களை கொண்டாட மறப்பது ஏன்?** என்று கேள்வி மனதில் உண்டாகிறது. அதற்காக சினிமாவில் நடிப்பவர்களை நான் குறை கூறவில்லை, அவர்கள் தங்களுக்கு குடுத்த கதாப்பாத்திரத்தை சரியாக நடித்து சென்று விடுகின்றனர், மக்கள் ஆகிய நாம் தான் அந்த கதாப்பாத்திரத்திற்குள் மயங்கி சென்று ரசிகர்கள் என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு பல தேவையற்ற வேலைகள் செய்கிறோம். இதையெல்லாம் அவர்களை கேட்டா செய்கிறோம் இல்லையே! முன்பு எல்லாம் நேர்காணல் என்றால் அதற்கு ஒரு மதிப்பு இருந்தது இப்போது அவ்வாறு இல்லை, சமூக வலைதளத்தில் வீடியோ போடு பவர்களை எல்லாம் தேடி சென்று நேர்காணல் நடத்துகிறார்கள். இதன் மூலமே நாம் அறிந்து கொள்ளலாம் நம் நாடு எதை நோக்கி செல்கிறது என்று. எந்த ஒரு பிரச்சனை வந்தாலும் அதை சமூக வலைத்தளங்களில் பிரபலமாக இருக்கும் வரை மட்டுமே அதை ஞாபகம் வைத்து கொண்டு இருக்கிறோம், அடுத்து அவரவர் வேலையாய் பார்த்து விட்டு சென்று கொண்டு இருக்கிறோம். எதற்காக ஓடுகிறோம் என்று தெரியாமலே வாழ்கையை ஓட்டிக்கொண்டு இருக்கின்றோம். **நமது நாட்டில் சட்டங்கள் சற்று பழுதுஅடைந்தே இருக்கின்றது** என்பது நூறு சதவீத உண்மை அதை நாம் ஒப்பு கொண்டே ஆகவேண்டும். இல்லையெனில் தன் தாய், சகோதாரி ஏன் தன்னுடையை குழந்தை போல் பார்க்கவேண்டிய ஒரு பெண்ணை பார்த்து அவனின் வக்கிர எண்ணத்தை நிறைவேற்றி விட்டு கொடூரமாக கொலை செய்பவனை ஐந்து அல்லது பத்து வருட சிறைகாவலில் அடைத்து விட்டு வெளியில் விட்டு விடுகின்றனர். அதுவும், அவன் சாதாரண மனிதனாக இருந்தால், அதுவே ஒரு பிரபலமாக இருப்பவர் என்றால் அந்த சிறை தண்டனை கூட இல்லை. **தன்னுடைய சுகத்திற்காக ஒரு பெண்ணை கொல்பவன் உயிர் வாழ்வது சரியா?** அவனை அப்போதே தூக்கிலிட வேண்டாமா? சிந்தியுங்கள் மக்களே இது சிந்திப்பதற்கு ஆன நேரம்!

இது போன்ற செய்திகளை நாம் சற்று சீக்கிரம் ஆகவே மறந்து விடுவோம் ஏனென்றால் அடுத்து அடுத்து இது போன்று சம்பவம் நடந்து கொண்டே இருக்கும் போது எதை தான் நினைவில் வைத்து கொள்ள முடியும். இது நம் நாட்டின் அவலக்கேடு அல்லவா. இப்போது நம் தேச தந்தை மகாத்மா காந்தி சொல்லிய வாக்கியம் தான் என் நினைவுக்கு வருகிறது **“பெண்கள் சுதந்திரமடையும்வரை நாட்டின் சுதந்திரமும் பூரணமல்ல.”** ஒரு பெண் இரவு பனிரெண்டு மணிக்கு சாலையில் நடந்து பாதுகாப்பாக வீட்டை எட்ட முடிகிறதா அப்போதே நம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்து இருக்கின்றது என்று அர்த்தம், அப்படி என்றால் நாம் இன்றும் சுதந்திரம் அடையாமலே இருக்கின்றோம் எப்பொழுது

சுதந்திரம் அடைவோம்? அடைவோமா? என்ற கேள்வி என் மனதில் இருந்தே கொண்டே இறுக்கிறது. நம் நாட்டில் இன்னும் தீர்க்க வேண்டிய பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதில் ஒன்று தான் பெண்களின் நிலைமை . இப்போது செய்தித்தாளை படிக்க நினைத்தாலே முதலில் தோன்றும் செய்திகள்: ஆணவக் கொலை,சாதி வெறியால் பலி, பெண்கள் மீதான வன்முறைகள் ஆகியவை தான் இருக்கின்றன . **சக மனிதனை ஏன் வெறுக்க வேண்டும்? அவனும் நம்மைப்போல் ஒரு மனிதன்தானே?** நாம் இன்று 21-ஆம் நூற்றாண்டில் இருக்கிறோம். அறிவியல் தொழில்நுட்பம் உயர்கல்வி இவை எல்லாம் வளர்ந்துவிட்டன . ஆனால் இன்னும் பல இடங்களில் ஆணவக் கொலைகள் மிக சாதாரணமாகவே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன . அந்த நிகழ்வுகளைத் தடுக்க யாரும் முன்வரவில்லை ஏனென்றால் அங்கு உயிர் பறிக்கப்படுபவர் நமக்கு தெரிந்தவர் இல்லையே. சமூகவலைத்தளங்களில் தவறான பதிவுகளை பரப்புவர்களுக்கு இது போன்ற உண்மை செய்தகளை பகிர்வதற்கு **நேரம் இல்லையா?** அல்ல **மனம் இல்லையா?** யாரோ ஒருவர் அதை பகிர்ந்தாலும், அவர்களையும் நீயும் அந்த சாதியை சேர்ந்தவனா என்று அவர் மீதும் வெறுப்பை காட்டுகிறார்கள். இந்த வெறுப்பு எப்போது **நீங்கும்? நீங்குமா?** எப்போது தான் நாம் எல்லாரும் ஒன்று என்ற எண்ணம் உண்டாகும்? அந்த நொடி நாட்களுக்காக காத்துக்கொண்டிருக்கும் உங்களில் ஒருவர்.

- நிஜத்தின் நிழல்